

2008-1002-1X - (49)

## Bogaers

**Van:** "Bogaers" <bogaers.bussum@planet.nl>  
**Datum:** donderdag 30 mei 2013 22:05  
**Aan:** "Actiegroep 1FBeleid" <actiegroep@outlook.com>  
**Onderwerp:** Re: Werkt de publiciteit in 1F-zaken voor of tegen ons?

Geachte Mevrouw, Mijnheer,

De vraagstelling van SP-kamerlid  Gesthuizen is fout. Heer Naibzay is nooit verdacht geweest van oorlogsmisdrijven. Het Hof Den Haag heeft een verzoek van de kant van de heer Naibzay tot vervolging van hemzelf afgewezen. Er was geen enkele reden tot strafrechtelijke vervolging over te gaan.

In alle gevallen dat een niet-EU burger een beroep doet op een lidstaat van de EU om in het kader van de EU richtlijn Vrij personen- verkeer vanuit een andere lidstaat – bij voorbeeld Nederland – zich te mogen vestigen bi een familielid, inmiddels wel EU-burger wonende in die andere lidstaat, neemt die lidstaat contact op met in dit geval de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie om het Nederlandse vreemdelingendossier toegestuurd te krijgen. Geen enkele lidstaat handelt op eigen houtje.

Na ontvangst van het dossier wordt nagegaan of de argumenten van bij vb Nederland om niet tot statusverlening over te gaan wel houdbaar zijn. Ook gaat zo'n lidstaat zelfstandig na of de aanvrager een actuele en feitelijke bedreiging vormt vanuit zijn gedrag voor het land van beoogde vestiging.

Geen lidstaat zal iemand toelaten die qua gedrag een actuele en feitelijke bedreiging vormt voor zo'n land.

Een strafrechtelijke veroordeling, waarvan hier overigens geen sprake is, in tegendeel, is geen voldoende reden om zo'n bedreiging aan te nemen.

Al die lidstaten, waar personen die volgens Nederland onder art. 1F Vluchtelingenverdrag vallen toegelaten worden in het kader van de EU-richtlijn zullen het hunne ervan denken, hoe Nederland met het Algemene Ambtsbericht van Buitenlandse Zaken van Nederland zich heeft geblameerd.

Vandaag is het rapport bekend geworden over de giga-bureaucratie van het Nederlandse ministerie van BuZa. Zie het NRC van 30 mei 2013.

BuZa heeft in de jaren rond 2000 een eigen politiek bedreven met als kennelijk doel honderden Afghaanse vluchtelingen het (politiek) leven onmogelijk te maken zowel in Nederland als in Afghanistan. Dat land is inmiddels een land geregeerd door "roving and stationary bandits". Zie het proefschrift van de militair deskundige dr. W.A. Wagemaker, Universiteit Leiden, oktober 2012 met als promotor Prof.dr.

Voorhoeve, voormalig Nederlands minister van Defensie, liberaal.

Een schokkend proefschrift, dat internationaal onderbelicht is gebleven. Het falen van de internationale gemeenschap in Afghanistan wordt daarin vanuit internationaal militair-bestuurlijk oogpunt prima beschreven over de jaren 2001-2011.

Dat heer Teeven "direct contact heeft gezocht met zijn Belgische collega" is een doodoener. Dat contact bestond al en heeft er niet toe geleid voor lidstaat

België een status aan de heer Naibzay te onthouden in het licht van art. 27 van de EU-richtlijn Vrij personenverkeer. Een prima besluit. Overigens hebben de Nederlandse autoriteiten zelf een verklaring afgegeven dat er op het gedrag van de heer niets viel aan te merken. Hij is nooit ongewenst verklaard.

Nederland wist heet goed dat de heer Naibzay, en in Afghanistan en in Nederland een eervol burger was, die strafrechtelijk niets valt te verwijten.

Correct deelt Teeven mee dat de status in België niets te maken heeft met het Nederlandse Art. 1F beleid. België heeft dat Nederlandse beleid niet geaccordeerd.

Hetzelfde geldt voor andere lidstaten. Het art.1F-beleid is een 21ste eeuwse vorm van heksenjacht. Nederlandse hoge autoriteiten weten dit al te goed.

Om die reden wordt elk verzoek om inzage in de bronnen van het Algemeen Ambtsbericht systematisch geweigerd.

Teeven noemt twee zaken, die hem bekend zijn, waarin Nederland twee personen uit Afghanistan niet tot in de eeuwigheid heeft blootgesteld aan deze macabere besluitvorming. Vermoedelijk betreft dit twee van mij bekende zaken. In één van die zaken werd een verbod door de Staatssecretaris, bureau land en taal, opgelegd aan de beslisser in die zaak om af te wijken van het Algemene Ambtsbericht ("geen uitzondering aannemen!").

Die beslisser, jurist en kapitein b.d. heeft dat verbod terecht naast zich neergelegd, een moedig ambtenaar, die op grond van zijn onderzoek weigerde een eeuwige uitstoting op te leggen.

De conclusie doet zich voor; vernietig het onwetenschappelijke en politieke ambtsbericht van 29 februari 2000, kom tot eerherstel voor de getroffen en hun gezinnen.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

P.B.Ph.M.Bogaers, advocaat en bioloog

[Actiegroep 1FBeleid](#)

**Sent:** Thursday, May 30, 2013 6:00 PM

**To:** [c.wiskerke@tweedekamer.nl](mailto:c.wiskerke@tweedekamer.nl) ; [bogaers.bussum@planet.nl](mailto:bogaers.bussum@planet.nl) ; [Willem Eikenboom](#) ; [m.poirot@giessenlanden.nl](mailto:m.poirot@giessenlanden.nl) ; [tuenter@bc-advocaten.nl](mailto:tuenter@bc-advocaten.nl) ; [Jan Zonderland](#) ; [b\\_dehzad](mailto:b_dehzad) ; [bruin@unhcr.org](mailto:bruin@unhcr.org)

**Subject:** Werkt de publiciteit in 1F-zaken voor of tegen ons?

Geachte allen,

De actie groep werd door EenVandaag benaderd naar aanleiding van het verhaal van een Afghaanse man (15 jaar in Nederland, sinds 2006 verblijfsvergunning ingetrokken wegens 1F) die op dit moment in detentiecentrum Schiphol vastzit.

Het bezwaar van zijn advocaat voor een voorlopige voorziening is afgewezen. Tevens heeft de Europees Hof geen interim measure opgelegd. Hij is dus wel uitzetbaar. Een Vandaag is door de dochter van deze Afghaanse man gecontacteerd met het verzoek tot aandacht voor haar vader. Volgens de redactie van EenVandaag moet het nieuws ook nieuw zijn voor de kijkers.

Door psychische druk en financiële problemen van getroffen Afghanen hebben veel mensen op basis van Europese richtlijn voor vrij verkeer en verblijf in de EU afgeweken naar België en Duitsland waar ze wel een verblijfsvergunning (geen asiel) hebben gekregen. Dhr Naibzay is daar een voorbeeld van.

EenVandaag vond dit wel voldoende als thema voor een nieuwe rapportage waar onder andere ook

aandacht wordt besteed aan de Afghaanse man die opgesloten zit op Schiphol.

De Afghanen die al in andere EU landen een vergunning hebben gekregen en graag deel willen nemen aan de reportage, maken zich zorgen over het feit dat publiciteit ervan negatieve gevolgen met zich mee kan brengen. Echter, is er aan de personen die meewerken aan de reportage zekerheid gegeven dat ze tijdens uitzending onherkenbaar blijven; indien gewenst.

Wat betreft de hele doelgroep: de IND heeft al contact met de autoriteiten van België over de zaak Naibzay gezocht (zie bijlage).

Ons vraag aan u betreft het volgende:

- I. is het überhaupt verantwoord om deze kwestie onder aandacht te brengen want sommige mensen zijn bang dat de staatssecretaris het 1f-beleid strenger zou maken?
- II. Sommige mensen maken zich namelijk zorgen dat de staatssecretaris op een of andere manier de andere EU landen kan beïnvloeden zodat de mogelijkheid tot vergunning aanvragen in die landen ook verdwijnt.

Deze zorgen en aannames van de getroffen Afghanen en hun gezinsleden kunnen we alleen beantwoorden als we het zeker weten. Nu denken we dat de IND alles aan gedaan heeft en zal ook in de toekomst niet terughoudend zijn afgezien van wat men tegen dit beleid zou doen. Maar we denken dat expert kennis en mening van belang is om er echter zeker van te zijn.

Wij zouden uw reactie zeer op stellen en mocht u nog vragen hebben dan horen we het graag.

Ik wil u zeer hartelijk alvast bedanken voor uw moeite en tijd.

Met vriendelijke groet,

Edris Alkozai,  
Namens de actiegroep